

9a setmana: Melero, la vigilància mútua i la violència ambiental

written by Lluís Busquets | 11 d'abril de 2019

El dimecres dia 10-IV, després d'una aturada imprevista a les 10 i set minuts per indisposició de **Paco**, auxiliar del tribunal (encarregat de proves documentals), especialment l'advocat **Melero** va ratllar l'excel·lència. Fiscalia seguia amb la tàctica que ja explicàvem en la nostra darrera crònica (fer passar els votants per actors materials de la rebel·lió/sedició i convertir-los d'agredits en agressors) i seguí aportant agents del CPN que van actuar l'1-0. L'inspector **088099**, comissari general d'informació a Madrid, fou el responsable operatiu del districte 4 de Les Corts i de Sabadell. Val a dir que, un cop rebia dades des equips d'informació, li calia la llum verda del Centre de Coordinació (CECOR) i la aquiescència de les Unitats d'Intervenció Policial (UIP) d'ordre públic Puma. Actuà al col·legi Nostra Llar de Sabadell (sense gaires incidents, encara que alguns ciutadans simulaven lesions) i després a l'IES Joan Boscà on els votants havien estat avisats i ja els esperaven, però hi trobaren una llista d'IP's i un document que explicava com s'havia de fer el cens universal) i, un xic, a l'escola Pau Romeva (entrada que retardaren, perquè els policies infiltrats els avisaren que la gent s'havia assabentat de la seva arribada i on hi va haver dispars perquè allà els ànims estaven molt inflamats i a la sortia la gent volia rodejar-los) i informà d'altres. Enlloc no van poder requisar urnes, però arreu trobaren la sòlita oposició organitzada amb barreres de persones ("de defensa", va dir ell), barricades amb taules i cadires, cants, insults, escopinades, llançament d'objectes... I tot estava, òbviament, organitzat; res no era espontani. Ara, "ningú no portava armes".

□L'home anava de sobrat, explicà que "mossegar " vol dir "descobrir un agent de paisà camuflat", però se li escapà de dir que havien fet reunions el 30-IX preparant dispositius (això és, anant per lliure, sense tenir en compte "l'operatiu conjunt" amb els ME que, segons **Pérez de los Cobos**, no es desactivà dins el matí de l'1-0.). Primer relliscada, que **Melero** aprofità. (A la reunió del 30-IX no s'hauria tractat cap dispositiu conjunt amb els ME i l'1-0 tampoc no li van comunicar que el dispositiu amb els Mossos quedava desactivat. **De los Cobos** tornava a quedar a ras de terra. El seu centre de coordinació era la Verneda i no el disposat a la Delegació del govern. Calia deixar sota la sola de la sabata el comportament dels ME i l'home aportà una dada nova: al Pau Romeva dos homes de paisà amb orelleres o auriculars, armes curtes sota els gecs, botes tàctiques, un d'ells amb defensa extensiva comunicaven tota l'estona i, a la sortida, van seguir els efectius policials amb un Seat Ibiza camuflat, la matrícula del qual pertanyia a Presidència de la Generalitat. Donava a entendre que els ME espiaven al CPN. Ho van corroborar els testimonis següents dedicats a la contra vigilància i informació al mateix sector de Les Corts: l'inspector **75.137**, de l'UDEF, el policia **120.522** (que va veure joves amb pals cadenes i cascs, tot i que no en va deixar cap constància escrita ni gràfica), **126.322** (que no va veure ningú amb casc), la senyora o senyoreta **72.651**, l'inspector **127.996**, cap de SOL 45, que intervingué també al Boscà i al Romeva (on esbotza trenta ports d'aules) i declarà que trobà gent amb les mans enlaire repetint l'eslògan "Som gent de pau!". **Melero** preguntà a un dels agents d'informació: "I vostès com anava?" "Igual que ells!" "I no podia haver-hi un altre estament policial amb agents de contravigilància com vostès?" Estocada i demostració palpable que ME i CPN es vigilaven els uns als altres.

□El darrer testimonis del matí fou l'inspector **88.279**, responsable de la intervenció dels policies de paisà del districte 5 de Sarrià-Sant Gervasi i present en les actuacions a l'escola Infant Jesús, a la conselleria d'Ensenyament (on un

dels concentrats va cridar que era company i es va identificar com a escorta de la consellera **Clara Ponsatí** la qual estava, segons ell, concentrada com una més), al Centre Educatiu Projecte i al Dolors Monserdà, on un lletrat de la sala (**Van den Eynde**) li demanà l'ordre judicial i després de mostrar-li "no pintava res allí ". Tot estava organitzat. Segons ell, un funcionari policial acredità que hi havia urnes a l'interior d'un vehicle dels ME. Ara, admeté que s'usaren les porres. Dels 18 ciutadans lesionats al Monserdà i als altres centres, no en sabia res.

□I aquest és el ridícul flagrant del Tribunal. Mentre el minut a minut es publica a les xarxes, resulta que les xarxes ofereixen els vídeos de les intervencions policials que desmenteixen els testimonis. I aquests deixen en l'ambigüitat del per què les seves actuacions s'enregistraven o no.

□En el recés per dinar vam saber dues notícies jurídiques. Una, la Fiscalia del Suprem ha sol·licitat a la Segona que no admeti la querrela del **President Quim** contra els integrants de la Junta Electoral Central (JEC) per un presumpte delictes de prevaricació administrativa de l'article 404 del Codi Penal, per dictar tres resolucions referides a la presència de banderes estelades i llaços grocs en els edificis públics dependents de la Generalitat de Catalunya en període electoral. Dues, **Pablo Llarena** ha arxivat la causa contra l'expresident **Puigdemont** i els altres sis processats declarats en rebel·lia mentre segueixin fugits de la justícia espanyola.

□A la tarda, començà declarant l'inspector **67.093**, autor de l'acta policial 6, en relació al districte de Gràcia i Hospitalet. Van actuar en el CEIP Vilumara de l'Hospitalet, on els ME estaven en actitud passiva. Es van trobar amb barricades de mobiliari escolar i, a un dels funcionaris policials, se li enganxà un peu a una porta, un fet terrible, perquè la gent premia i van caldre una cisalla i una maça per alliberar-lo. Van esbotzar la primera porta de fusta i la segona de vidre, i els agredien amb un paraigua. **Núria Marín**,

l'alcalde de l'Hospitalet, sortí a increpar-los per la seva violència. Negà que s'utilitzessin porres. A d'altres centres (Príncep de Girona, Secretari Coloma, Josep M. Sagarra) sols hi van fer tasques d'informació. No actuaren per manca de suport d'UIP. (Aquest argument, per als ME, no és vàlid.) El seu company del peu enganxat, l'inspector en cap de la PN **64.915**, declarà que no va necessitar cap assistència mèdica i que l'endemà ja es trobava normal. Eren declaracions tan febles que els advocats defensors ni preguntaren.

□Seguiren testimoniant els guàrdies urbans de l'Ajuntament de Badalona, el caporal **1.402** i altres agents cridats per l'acusació popular (Vox) sobre els fets, ja vistos en la causa, del 25-IX-17, quan uns guàrdies municipals que patrullaven pel carrer Francesc Layret van trobar un grup de cinc persones penjant cartells (deien "Hola, Europa", "Hola, País Nou", "Hola, República"), que requisaren seguint instruccions de la Fiscalia. Ningú no va voler signar l'acta de requisitòria. Quan ja els tenien dins el cotxe oficial, una de les persones trucà a l'alcalde per telèfon (l'agent no s'hi va voler posar), i aparegueren més persones, entre les quals **Jordi Sànchez** i el regidor de la ciutat **Josep Téllez**, que prengué els cartells requisats de dins del vehicle dels guàrdies, els donà a **Cuixart** i aquest els repartí entre la gent. No s'identificà al senyor **Cuixart** perquè la situació era tensa i ell deia que havíem de passar de llarg i fer la vista grossa, però el seu nom constava a l'acta. Seguiren declarant els agents de la Guàrdia Urbana **486**, instructor de l'episodi, **380**, secretari de la instrucció, **455**, instructor de les declaracions del senyor **Téllez**, que anà voluntàriament a declarar, i **476**, secretari de diligències. Gairebé era per riure. Ni fiscalia ni advocada de l'Estat ni advocats defensors van voler fer una sola pregunta. La sala del Suprem tornava a ser un pati de col·legi...

□Acabaren declarant a la tarda dos ME, el núm. **16.646**, que va intervenir en el torn de nit a Granollers en requeriment del

servei del 112, i va haver d'atendre un cas d'alcoholisme a La Garriga, i la mosca 17.854, de la Comissaria de Granollers, enviada l'1-0 en un centre d'educació a rellevar un company a Cardadeu. **Javier Ortega Smith** volia agafar-se al ferro roent de la mosca, que li deixà clar que sense suport (sol·licitaren ajut dels ARRO i de la BRIMO, però no al CPN) no podien entrar en un lloc amb 300 persones obstaculitzant l'entrada. La gent acabà desapareixent amb el centre tancat amb clau. **Melero** preguntà: "Hi va acudir la GC? I la PN? Tenien ordres de permetre el referèndum? Hi va haver connivència amb les persones que anaven a votar?" A totes les preguntes respongué amb un contundent : "No".

□ El matí hem sabut que PN anava pel seu compte i que, si d'una banda vigilava els ME, aquests també la vigilaven a ella. Portem uns dies amb un reguitzell d'escenes de violència extrema segons els agents. Iogurts com a armes llancívoles, barricades fetes amb dos pupitres escolars i una cadira, meses amb gent gran molt nerviosa (tretze ferits de més de setanta-nou anys per causa de la violència de la policia, i seixanta-cinc de més de seixanta-cinc anys), gent que es defensava dels cops dels agents amb paraigües, grups d'individus que alçaven el puny i cantaven *Els Segadors* o *L'Estaca* (l'agent no discernia prou bé), gent amb cascs de motos i cadenes. "Amb cadenes?", demanà l'advocat. " Sí, d'aquestes per a lligar la moto perquè no la robin". "Quants n'hi havia amb casc?" "Un".

□ Imaginen que Espanya veu tot això...? Doncs, no. Els mitjans titulen que els guàrdies civils apuntalen l'acusació de rebel·lió o que els testimonis dels agents dibuixen una Catalunya que no tenia res a veure amb el pacifisme ni amb la revolució dels somriures com des d'aquí l'hem volguda presentar. Saben on juguen. **Marchena** és el pare de la doctrina de la *violència ambiental*, ben contrària d'aquella violència del tribunal d'Slesvig-Holstein, que deia que havia de tenir prou entitat com per doblegar l'estat. Ull viu! Tres dels set magistrats de la Sala van teoritzar sobre la *violència ambiental* a la sentència condemnatòria del 2015 contra vuit

processats pels fets de la manifestació "Aturem el Parlament" del 2011. (Tots vuit són en llibertat, però pendents de les resolucions judicials. Encara que els casos siguin a Estrasburg, ell sap que juga a casa i tan li fa...)

□Només així s'explica que hagués permès la pèrdua de temps de la tarda del dia 10. Pocs jutges seriosos permetrien convertir la Sala en un pati d'escola amb la xarxa en un continu desmentiment de les declaracions dels agents. **Marchena**, que ho ha permès, corre el perill de la dita: "Qui amb mainada s'acotxa, cul-cagat es lleva".